

450

1777. Διαθήκη ἀπὸ 23 Νοεμβρίου, ἐν Νάξῳ, ἀνέκδοτος, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 268.

«... ἀφίνω τὴν γυναῖκα μου κυρία-νοικοκυρὰ εἰς τὰ πράγματά μου καὶ εἰς τὰ παιδιά μου, νὰ ἔχη ἄδεια νὰ τῶν δίνῃ ἐτοῦτο ὅπου νοματίζω ἐδῶ τοῦ καθ' ἐνός, μὲ τοῦτο : ἂν εἶναι εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς· καὶ ἐὰν κανένα ἤθελεν ξεθεληματεύσει — ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δόσῃ — νὰ ἔχη ἄδεια ἡ γυναῖκα μου νὰ τοῦ δόσῃ ὅ,τι θέλει... καὶ ἂν τὰ παιδιά μου ἀποθάνουν ἐξάπινα, ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δόσῃ, νὰ πηγαίνῃ τὸ προῖγμα μου εἰς τὰ ἀδέλφια μου, τὰ ἀσερνικά... ».

451

1777. «Συνήθειαι τοπικαὶ τοῦ πριγκιπάτου τῆς Οὐγγροβλαχίας καὶ τινες νόμοι βασιλικοί· αἵτινες συνήθειαι διενεργοῦνται ὡς νόμοι διὰ τὴν παλαιότητα».

Ἀνέκδοτον ἐν χφ. 1195 Βιβλιοθήκης Ρομάνης Ἀκαδημίας.

452

1777. Τρίτη ἔκδοσις τῆς μεταφράσεως ὑπὸ Ἀλ. Σπανοῦ τῆς Ἑξαβίβλου τοῦ Ἀρμενοπούλου, ὁμοία πρὸς τὴν β', τοῦ 1766. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 353 καὶ 407.

453

1777. «Εἰσαγωγὴ τῶν Νόμων, ἦτοι τὰ Ἰνστιτοῦτα κατ' ἐπιτομὴν» τοῦ Μιχ. Φωτεινοπούλου,

Πρβλ. ἐν 278, σ. 3–64. Ἴσως πρόκειται περὶ παραλλαγῆς τοῦ Νομικοῦ Προχείρου (1765), ἀνεκδότου ἐν χφ 1195 Ἀκαδημίας Βουκουρεστίου· πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 402, σ. 13 σημ. 4 καὶ σ. 29 καὶ ἐν 414, σ. 294–297.

454

1777. Ἀπόφασις ἐπιτρόπου Σύρου, 20 Ἰανουαρίου, περὶ συνεταιρικῆς βοσκήσεως ζώων ἐν Σύρῳ, ἐν 110, σ. 207.

455

1778. Ἐγγραφὸν ἀπὸ 28 Ἰουλίου τοῦ βοῖβόνδα Ἀνδρ. Ἰσμαήλ Ἀγᾶ. Δικονομικαὶ διατάξεις περὶ μαρτύρων, ἀποσπασματικῶς, ἐν 294, σ. 48.
... ὅτι εἰς τὸν Ἀμόλοχον «ἔτρεχαν πολλὰς ἀκαταστασίας, μαρτυρῶντας σήμερον ὁ ἓνας διὰ τὸν ἄλλο καὶ αὖριον διὰ τὸν ἄλλο καὶ ξεμετροῦντας τὰ πράγματα, πηγέναν εἰς τὴν κακίαν καὶ τὸν φθορὸν τοῦ τόπου»... ἀποφασίζει, «νὰ μὴν ἡμπορεῖ νὰ θεωρεῖ εἰς καμμίαν

